

SAT CASA CARBALLO. POL (LUGO)

José Villamide, co seu fillo José; Iago Villamide, cos seus dous fillos Iago e Yasmin, e os seus pais, Mari Carmen e José

Grandes gandeiros, mellores agricultores

A familia de SAT Casa Carballo recibíunos na súa gandería para amosarnos as claves do seu éxito: o gusto pola profesión xeración tras xeración, a aposta polo crecemento continuo en número de animais e profesionalidade, o coidado da alimentación con cultivos propios e a confianza nos mesmos equipos externos desde hai máis de trinta anos.

Localización: Pol (Lugo)
Propietarios: José Villamide Díaz, Mari Carmen López Veiga, José Villamide López e Iago Villamide López
N.º total de animais: 540
Vacas en muxidura: 302
Media de produción: 39,5 l/vaca/día
Porcentaxe de graxa: 4 %
Porcentaxe de proteína: 3,30 %
RCS: 160.000 cél./ml
Cualificación morfolóxica: 81,27 puntos
ICO: 2.506
Superficie agrícola: 155 ha
Venda do leite: Río de Galicia

Os irmáns José e Iago Villamide naceron rodeados de vacas, nunha explotación que, xa por aquel entón, tiña un tamaño superior á media e era das que máis animais muxía na zona. Con 42 e 33 anos, respectivamente, lideran agora, xunto aos seus pais, José Villamide e Mari Carmen López, a gandería SAT Casa Carballo, localizada moi preto da capital da provincia de Lugo e nunha das comarcas máis produtoras de Galicia, concretamente en Torneiros, no concello de Pol.

Ambos os dous tiveron claro desde sempre que querían quedar coa explotación. José lembra como “desde

pequenos lles axudabamos aos nosos pais co traballo. Eu incorporeime definitivamente no ano 1999 e meu irmán, en 2007. Daquela tiñamos moita ilusión pola mellora xenética, había moitos cursos de xuíces gandeiros, asistíamos a eles e así foi como vimos a diferenza que había entre o noso gando e o doutras ganderías. A maquinaria tamén nos gustaba xa moito”.

Actualmente coidan dun rabaño que ascende aos 540 animais e moxen tres veces ao día 302 produtoras. “Cando eu era pequeno –conta Iago– xa se muxían unhas 50 vacas ou así, a granxa xa viña dos meus avós. Foise aumentando pouquiño a pouco e chegamos ás 300 en muxidura”.

Entre todas elas suman unha produción media que se aproxima aos 12.000 litros de leite diarios, uns 39,5 litros ao día por vaca, cunha porcentaxe do 4 % de graxa e do 3,30 % de proteína.

A gran maioría do millo cultivado ao redor das instalacións pertence a Casa Carballo

► IAGO VILLAMIDE:
"CANDO EU ERA PEQUENO
XA SE MUXÍAN UNHAS 50
VACAS. FOISE AUMENTANDO POUQUIÑO
A POUCO E CHEGAMOS ÁS 300
EN MUXIDURA"

Levaban moitos anos vendéndolle o leite a Lactalis, cambiaron despois para Reny Picot, cos que estiveron pouco tempo, e hai uns tres anos que llo entregan a Río de Galicia. O prezo de venda está nos 0,33 euros/litro, máis IVE e calidades.

Só os catro non poderían con todo o traballo que supón unha explotación desta dimensión e dan emprego a catro persoas máis, que se dedican sobre todo aos muxidos, á limpeza das instalacións e á alimentación das xatas máis pequenas.

A totalidade dos animais de SAT Casa Carballo distribúese en tres zonas: as instalacións máis antigas, onde manteñen a recría ata achegarse o momento do parto; as naves máis novas, onde están as vacas en produción, e unha área intermedia, onde teñen a amamentadora e os boxes individuais para os animais acabados de nacer.

AMAMANTADORA PARA A RECRÍA

O manexo da recría sufriu hai un ano un cambio importante coa chegada da amamentadora. Agora, os animais en canto nacen son alimentados co costro da súa nai e, tras unhas horas, pasan a diferentes boxes individuais con camas de palla, que limpan cada día polas mañás.

"Despois do costro –explica Iago– dámoslles tres días leite das nais e a partir de aí alimentámolas con leite en po durante un mes, ademais teñen acceso a penso e a auga desde o primeiro día".

Transcorrido este mes de coidados individuais, trasládanas para a nave onde instalaron a amamentadora e que teñen organizada con tres lotes por idades. A nodriza escollida abastece de leite os animais destes tres lotes en catro boxes e proporciónalles o alimento en función do seu ritmo de crecemento, todo monitorizado a través de colares. Segundo relata Iago, "temos programada a desteta para os 85 días e a máquina vailles facendo o proceso de maneira progresiva a partir dos 70". ►►

NOVEDAD
CAZO DISTRIBUIDOR FORRAJE

NOVEDAD
CAZO UNIFEED

Tel. (+34) 985 634 238
Comercial: info@fondrigomaquinaria.com
Recambios-Asistencia: servicio@fondrigomaquinaria.com
www.fondrigomaquinaria.com

A amamentadora dá servizo a catro boxes

Ademais do leite que consomen na amamentadora, aliméntanse nesta fase de penso e herba seca e teñen tamén libre acceso a auga.

Desde que son destetadas, pasan para os diferentes lotes colectivos que teñen na granxa antiga. Son varios grupos de idade nos que teñen camas de palla e nos que cambian a alimentación pola ración das vacas de leite, con herba seca e penso. Están así ata os 7 ou 8 meses, que “toman a ración de produción mesturada coa das secas ata que preñan”, indica José. Aos 12-13 meses son trasladadas a unha nave na que se inseminan e desde que se confirman de preñez aliméntanse como as secas.

FIEIS A UN EQUIPO ASESOR

Tanto para as diferentes necesidades da recría como para as vacas de produción en Casa Carballo apostan por un grupo de veterinarios e asesores liderados por Fermín Rico, cos que levan traballando máis de trinta anos. “Contamos co equipo do Centro Veterinario Meira –comenta Iago– para asesorarnos nas diferentes áreas da gandería: reprodución, manexo, clínica, alimentación, calidade do leite...”.

O propio Fermín Rico, co que podemos falar o día da nosa visita á granxa, recorda que “a relación xurdiu a mediados dos anos 90. Xa non me acordo do porqué do seu contacto comigo, pero para min si que fora unha explotación moi interesante, polo tamaño que tiña xa daquela. Comezamos facendo clínica, pronto seguimos co control reprodutivo e logo fomos incorporando servizos como calidade de leite, certificación... Somos un equipo multidisciplinar e intentamos manter unha interrelación entre todos”.

Ademais do leite, teñen acceso a herba seca, penso e auga

Liña de boxes individuais onde instalan os animais o primeiro mes de vida

► I. V.: “TEMOS PROGRAMADA A DESTETA PARA OS 85 DÍAS E A MÁQUINA VAILLES FACENDO O PROCESO DE MANEIRA PROGRESIVA A PARTIR DOS 70”

CENTRADOS NOS CELOS E NO PERÍODO DE TRANSICIÓN

Precisamente para a área de reprodución confían plenamente no traballo deste centro e reciben a visita do veterinario semanalmente. Rico detalla os puntos de cada revisión: “En primeiro lugar, explóranse os animais para asegurarnos de que a involución uterina sexa a correcta e para preparar o animal para inseminación, unha vez superado o período de espera voluntario. Despois, facemos diagnósticos de xestación pasados 30 días tras a inseminación. As positivas reconfirmanse aos 60 e aos 160 días e as negativas resincronízanse para inseminar. Todos eses datos rexistrámoslos nun programa especializado, no cal vamos obtendo uns índices e imos vendo a evolución e a progresión dos resultados. En función diso, imos tomanando decisións”.

O criterio que marca a primeira inseminación é o tamaño das xovencas e adoita aproximarse aos 12-13 meses, a media de inseminacións por preñez está en 1,9, para xovencas, e

en 2,8, para vacas, o intervalo medio entre partos é de 418 días e o número medio de partos do rabaño anda polos 2,2.

Para a mellora na detección de celos apostaron hai seis meses por cambiarlles os podómetros aos animais e poñerlles colares. “Traballamos ao 100 % con eles –apunta Iago– e notamos moita melloría. Detectan os celos de moitas vacas que nós non veríamos, comprobamos e efectivamente están en celo”.

Rico recoñece que os dous piares básicos que marcan unha boa xestión da reprodución son a detección de celos e a fertilidade. Está de acordo con Iago en que os colares “axudan moito neste primeiro labor. Na parte da fertilidade estamos orientados en mellorar o período de transición da vaca, pois está demostrado que esta etapa comprendida entre as tres primeiras semanas antes do parto e as tres semanas posteriores ten moita incidencia sobre a fertilidade e os éxitos reprodutivos. Todo o noso esforzo se está centrando nestes dous aspectos”. ►►

ELMEGA

**PIDA PRECIO SIN
COMPROMISO!**

**GANADERIA
GARCIA SANDE
BEBEDEROS REVOLTABLES
ELMEGA**

**LIMPIEZA DE CABLE ELMEGA
SALA DE OREDEÑO ELMEGA
CORNADIZAS, CUBICULOS
Y BARRERAS
JOURDAIN**

Síguenos en redes sociales!

Dúas naves de vacas en produción onde están colocadas as placas solares

► FERMÍN RICO: “OS COLARES AXUDAN MOITO NA DETECCIÓN DE CELOS E, EN FERTILIDADE, ESTAMOS ORIENTADOS EN MELLORAR O PERÍODO DE TRANSICIÓN DA VACA”

APOSTA POLA XENÓMICA

Na SAT Casa Carballo sempre se traballou con raza Holstein e consideran a mellora xenética como fundamental para unha boa xestión e uns bos rendementos da explotación. Tanto José como Iago son amantes das boas vacas e tratan de seleccionar “tours do máis destacado”, di José.

Ubres, patas, produción e lonxevidade son os catro parámetros que marcan a selección dos seus sementaís. Adoitan utilizar seme sexado para as xovencas e aquelas vacas mellores do rabaño e están decantándose moito por tours xenómicos. Iago cre que “é a xenética máis nova e a que mellora máis”.

Como están en proceso de crecemento en canto a número de animais, tamén compran frisonas de cando en vez a diferentes granxas de referencia en xenética, tanto españolas como francesas.

Na última cualificación morfolóxica obtiveron unha media de 81,27 puntos e a media ICO da explotación é de 2.506.

MANEXO DA PRODUCCIÓN

As 302 produtoras de Casa Carballo están repartidas en dúas naves entre as que diferencian as vacas en produción, as frisonas próximas ao parto, as acabadas de parir e as secas.

Ambas as dúas instalacións contan con corredores de alimentación centrais e cubículos a cada lado, bebedoiros repartidos por todo o espazo, que limpan tres veces ao día no momento dos muxidos, varios

cepillos rascadores e arrobadeiras con cable para a limpeza de todos os residuos.

O estrés por calor non é un problema importante na zona, porque “a pesar do aumento das temperaturas no verán, aquí temos sempre bastante aire e ventila todo moi facilmente ao entrar de lado a lado das naves”, asegura Iago.

As camas son de compost pasteurizado, enchen de produto unha vez ao día e límpanse e acondiciónanse sempre que as vacas pasan ao muxido, é dicir, tres veces ao día. Utilizan unha encamadora para botar o produto e logo arránxanse a man.

ECONOMÍA CIRCULAR: RESIDUOS CONVERTIDOS EN VALOR

Seguir medrando ata os 400 animais en muxidura é un dos obxectivos a curto prazo de José e de Iago e este foi o motivo principal polo que se viron obrigados a instalar un sistema de separación de xurros, para poder aproveitar a fracción sólida e cumprir coa normativa medioambiental que lles esixirían para ampliar a gandería.

“Estabamos limitados ao non ter suficiente superficie para xestionar

os residuos de máis de 300 animais”, puntualiza José. “Nunha viaxe a Dinamarca –engade– coñecín este sistema en varias granxas; alí xa había anos que funcionaban con eles, pero por aquí en España non había nada deste estilo. Contactei con outro gandeiro coñecido que estaba pensando no mesmo proxecto e comezamos a valorar”.

Finalmente instalárono hai dous anos e, a pesar de ter algún problema ao principio, porque a primeira máquina non era suficiente para a cantidade de residuos que tiña que procesar; agora, con esta segunda, con capacidade para ata 1.000 vacas, xa están satisfeitos co investimento.

“As arrobadeiras instaladas nas naves de produción recollen o xurro para as fosas e nunha delas foi onde se instalou unha bomba que manda estes residuos ao separador. Na primeira fase, separa a fracción sólida da líquida. O líquido diríxese cara a unha fosa específica, utilizámo para os cultivos, e o sólido entra nun *troner* no que se hixieniza a 70 graos durante 26 horas. Pasado este tempo, cae nunha nave, de onde se recolle e se bota nas camas”, describe Iago. ►►

Iluminamos tu factura con los mejores precios

Ekonomy Energía nace con el fin de facilitar las **diversas fórmulas de ahorro** que tenemos disponibles de una manera clara y transparente.

Damos luz a tus facturas, para que las entiendas, para que sepas año tras año cuál es **el precio justo por tus suministros de gas y electricidad**.

Nuestra experiencia te respalda
Somos tu energía verde certificada

Contacta con nosotros:

900 26 42 91

info@ekonomy-energia.com

www.ekonomy-energia.com

Formamos parte de Grupo Visalia, grupo energético independiente que produce y suministra energía renovable.

GRUPO
visalia

Produto acabado de saír do separador

► I. V.: “A PARTE LÍQUIDA DO XURRO UTILIZÁMOLA PARA OS CULTIVOS E A SÓLIDA HIXIENÍZASE A 70 GRAOS DURANTE 26 HORAS E BÓTASE NAS CAMAS”

Separador de xurro con capacidade para ata 1.000 vacas

Enchen as camas de compost todos os días e límpasas tres veces ao día

Desta maneira en SAT Casa Carballo cumpren cun dos principios clave da economía circular: reciclar materiais e produtos existentes todas as veces que sexa posible para crear un valor engadido e estender o seu ciclo de vida. Neste caso, os residuos da granxa son renovados unha e outra vez, creando un valor engadido, como é o produto que utilizan para as camas dos animais.

Non só aproveitan os xurros da granxa para obter novos rendementos, Iago e José xa apostaron hai 11 anos pola enerxía solar. Instalaron un grupo de placas para a venda nun primeiro momento e hai uns tres ou catro anos decantáronse por outra serie delas para autoconsumo: “Cando está moi bo día, nótase o que producen, pois gastamos menos electricidade. Necesitamos máis enerxía da que producen, pero é un aforro que se agradece”, recoñece Iago.

TRES MUXIDOS POLO BENESTAR ANIMAL

Son fieis defensores dos tres muxidos por dous motivos: “As vacas están moito mellor e aumentamos a produción”, destaca Iago.

Moxen nunha sala de 28 puntos de muxido traseiro que instalaron

no ano 2000 e hai 10 anos tomaron a decisión de pasarse aos tres muxidos xa que en pleno verán, coa calor, os animais, sobre todo as xovencas, chegaban ao muxido con moito leite acumulado no ubre e “non había quen as muxira –subliña Iago–. Tiraban seguido as máquinas, non se lles vía nada a gusto e levábanos moito tempo facer esta parte do traballo”.

Con dous muxidos estaban a producir unha media de 37,5 litros por vaca e día e o cambio foi inmediato. “En canto comezamos cos tres muxidos, subiron a produción, pasaron a alcanzar os 43 litros diarios, e acabouse o de patear na sala. Viamos as vacas moito máis tranquilas, totalmente diferente”, destaca José. “O cambio foi radical –engade Iago–, tomáramos unha boa decisión”.

Desde ese momento, como é lóxico tras unha boa experiencia, confían neste sistema de traballo e moxen tres veces ao día: ás 6:30 horas da mañá, ás 14:30 horas do mediodía e ás 21:30 horas da noite. Tres quen-das que adoitan durar sobre dúas horas e media, das que se encargan os empregados, salvo vacacións ou excepcións que cobren eles mesmos os traballadores.

A calidade do leite é outra das áreas que confían ao equipo veterinario de Meira. A día de hoxe teñen un reconto de células somáticas de 160.000 cél./ml e a bacterioloxía por debaixo de 10.000 ufc/ml.

Rico defende que a calidade do leite se apoia en tres piares fundamentais: “A máquina de muxido, que ten que estar a punto, a rutina de muxido e as camas. Tamén a saúde xeral dos animais, por suposto”.

Neste senso, adoptaron varios cambios nos últimos tempos que lles implicou focalizar a atención neste asunto. Primeiro, o paso aos tres muxidos, e despois, a aposta polas camas compostadas.

O veterinario subliña que “neste caso, este tipo de camas está funcionando ben, con bos resultados, pero é un sistema que necesita unhas condicións de atención máis especiais ca se fose unha cama inerte; hai que estar moi pendente da calidade microbiolóxica do produto”.

Dentro duns meses, cando teñan un control estrito do separador de xurros e das camas, pois o proceso atrasouse un pouco máis do esperado polos inicios coa célula hixienizante, teñen pensado implantar o secado selectivo. ►►

SEPARADORES

Varios tamaños y modelos
Tornillo separador y criba: alta dureza
Reductor de planetarios: reduce el consumo de energía y alarga su vida útil
GREEN BEDDING: > 35% de materia seca

BIOCÉLULA HIGIENIZADORA

La biocélula permite reutilizar la fase sólida del purín como material de cama para los cubículos.

- **Producción:** Hasta 20 Tn / día de sólido higienizado
- **Características higienización:** Pasteurización garantizada (1h a 70°)
- **Secado:** Entre un 40 - 55% de materia seca (mediante el ajuste HRT)

HIGIENIZACIÓN CONSTANTE
VACAS SALUDABLES
SISTEMA DE CONTROL REMOTO

AHORRO FINANCIERO
CUMPLIMIENTO NORMATIVAS
PRODUCCIÓN DIARIA

Próximamente en Galicia:

S.A.T. A VEREDA y S.A.T. ARCICOS

www.etxeholz.net
etxeholz@etxeholz.net

+34 948 983 390 / +34 683 612 406

figan
2021
www.figan.es

Pabellón 5
Stand D-E / 7-16

Proveedor integral de soluciones ganaderas

Fabricación y distribución de equipamiento ganadero

Gestión de residuos

Desarrollo y ejecución de proyectos

Asesoramiento medioambiental

Os traballadores encárganse dos muxidos tres veces ao día nesta sala de 28 puntos, da limpeza das naves e da alimentación das xatas

► JOSÉ VILLAMIDE: “EN CANTO COMEZAMOS COS TRES MUXIDOS, SUBIRON A PRODUCCIÓN E ACABOUSE O DE PATEAR NA SALA. TOTALMENTE DIFERENTE”

O SEU MILLO E A SÚA HERBA

Traballan sobre 155 hectáreas de terreo, das que 90 ha son propias e o resto téñenas en alugueiro. Rotan en 100 delas o millo coa herba e no resto recollen raigrás todo o ano, chegan a facer 4 ou 5 cortes.

En canto á produción de millo, adoitan sementalo sobre o 10 ou o 15 de maio para recollelo a mediados ou finais de setembro. “Botamos todos os anos un ciclo 250-260, de 115 días de maduración máis ou menos. Aquí estamos nunha zona bastante seca e tratamos de recollelo o antes posible, para que non nos seque”, describe José. “Antigamente –engade– dispoñíamos de aspersores e dun canón de rega, pois tiñamos a concesión dun río pequeno, pero entre a prohibición de utilizar o canón e que este traballo se facía moi laborioso, deixamos de facelo”.

Con todo, a produción media nestes dous últimos anos, que “non foron malos –cualifica o gandeiro–”, aproxímase aos 48.000 quilos por hectárea. Ademais de abastecer a demanda dos seus animais, con estes resultados preven cada ano a venda duns 600.000 quilos, pois “véñennos sobrando sobre un millón de quilos, vendemos parte e o resto almacenámolo coa previsión de aumentar o número de cabezas nestes vindeiros anos”.

“As terras están ocupadas sempre”, manifesta José. En canto se recolle o millo, rotan ese terreo con raigrás e no resto das fincas nas que

non sementan millo teñen herba todo o ano.

Para o ensilado desta produción contan cun total de sete silos de trinchera, tres que xa tiñan da explotación antiga e catro que fixeron máis recentemente.

No cultivo de herba diferencian dous tipos de campos: “Hai zonas onde non entramos ben co xurro de inverno para fertilizar e cultivamos unha mestura con trevos, que teñen bos rendementos, e nas áreas onde si podemos acceder co xurro tratamos de botar raigrás solo, raigrás italiano ou *westerwold*”.

Adoitan recoller por corta uns 19.000 quilos por hectárea. “Facemos cortas pequenas porque –diobtemos mellores calidades, andamos nun 15 % de proteína e niveis baixos de fibras neutro deterxentes”.

Precisamente a calidade das forraxes é outro dos obxectivos que lles marcan os asesores do centro de Meira, pois “disto depende o nivel e o custo da produción. Os concentrados –ratifica Fermín Rico– utilizámoslos para complementar as carencias das forraxes e para cubrir as necesidades enerxéticas e proteicas das vacas, pero unha mala forraxe non se corrixe con concentrados. Canto mellor sexa a calidade dos cultivos, máis eficiente vai ser a gandería”.

ALIMENTACIÓN KM 0

Todas as fincas de cultivo están localizadas ao redor da granxa ou moi preto dela; de feito, as que poden ter

máis lonxe das súas instalacións están a cinco quilómetros. Deste xeito, conseguen as bases principais da alimentación dos animais nun radio mínimo e co seu propio traballo, o que lles abarata moito os custos. Segundo considera José: “Se tes man de obra, é bastante importante, sobre todo en anos nos que o leite ten un prezo baixo e se anda moi xusto. As máquinas están pagadas e non tes custos de traballos externos que habería que asumir doutra maneira”.

Para o rabaño de produción elaboran eles mesmos tres racións diferenciadas. Por unha banda, preparan unha ración *unifeed* dúas veces ao día, á mañá e á noite, para as vacas en muxidura, composta por 26 kg de silo de millo, 13 kg de silo de herba, 6,5 kg de millo triturado cos minerais e 4,5 kg de soia. Por outra banda, as secas e xovencas adultas desde que preñan comen outra ración con 10 kg de silo de herba, 4 kg de herba seca e 2,5 kg de penso para secas. Por último, ás vacas próximas ao parto danlles outro preparado con silo de millo, 8 kg; palla, 5 kg; penso de secas, 2 kg, e soia, 1 kg.

Todos os traballos de campo son asumidos por eles, tan só lle contratan a unha empresa externa o picado do millo. Para a compra de cereais, como a soia ou a colza, botan man directamente dunha central de compras, da que lles chega directo do porto, e o millo moído cos minerais cómpranllo a unha fábrica de pensos. ►►

PROCROSS

MONTBELIARDE / HOLSTEIN / VIKINGRED
VIKINGRED / HOLSTEIN / MONTBELIARDE

SISTEMA DE CRUZAMIENTO DE 3 RAZAS

RENTABILIDAD
VITALICIA

+33%

PRODUCCIÓN
GRASA +
PROTEÍNA

COSTES
TRATAMIENTOS
DE SALUD

-26%

DÍAS
LONGEVIDAD

+147

REDUCCIÓN DE LA
MORTINATALIDAD

* Estudio de 10 años dirigido por la Universidad de Minnesota.
Resultados confirmados por el Journal of Dairy Science.

Global Genetics Galicia
Teléfono: 619 760 916
galicia@globalgenetics.es

procross.info

Global Genetics
P.N. Európolis C/Londres 29A
28232 Las Rozas, Madrid
global@globalgenetics.es

► F. R.: “CANTO MELLOR SEXA A CALIDADE DOS CULTIVOS, MÁIS EFICIENTE VAI SER A GANDERÍA”

40 ANOS DE CONFIANZA EN DURÁN MAQUINARIA

As relacións duradeiras en SAT Casa Carballo son comúns. Se ben levan máis de trinta anos confiando no Centro Veterinario Meira para o bo manexo e a saúde dos animais, á hora de decantarse pola maquinaria agrícola son clientes fieis e xa amigos da empresa lucense Durán Maquinaria Agrícola.

“A relación comezou con meu pai –narra José– cando Antonio Durán, o fundador, aínda non se dedicaba á maquinaria, traíanos cereais nun camión de repartición. Pouco a pouco fórase metendo no mundo da maquinaria e trouxéranos unha das primeiras segadoras rotativas frontais. Seguidamente comezara a traballar con Pöttinger e, como había moi boa relación e confianza con el, nós diciámoslle o que necesitabamos e el xa nos conseguía a máquina en cuestión. Despois, o máis importante era o servizo que daba. Se unha máquina tiña un problema, trataban de solucionarcho canto antes, incluso os da fábrica eran moi receptivos a escoitar o que che pasaba. Así seguimos traballando con el e comprámoslle case todo. Agora, Antonio xa está xubilado, pero continuamos no mesmo camiño cos seus fillos Manuel e Antonio”.

Así, contan a día de hoxe cun parque de maquinaria moi extenso: cinco tractores, sementadora de millo, con grade rotativa e rápida, sementadora de herba tamén con grade rotativa e rápida, segadora combinada de 12 metros, segadora frontal de 3 metros, sulfatadora con GPS, dous arados de catro regos, xuntadores e envolvedores de herba, tres manipuladoras telescópicas, unha pa e unha mixta, dous carros mesturadores, unha fertilizadora de 3.000 kg, un rodete compactador de 9 metros, un remolque basculante, unha plataforma de 8 metros para rolos, un *riper*, dúas encamadoras e dous

Traballan un total de 155 hectáreas con millo e herba

Dous remolques cargadores. Á dereita, o último adquirido, dos primeiros vendidos do mundo

Para ensilar a herba decántanse por cortas pequenas porque obteñen mellores calidades

Instalacións novas onde almacenan o compost, parte da maquinaria e diversos materiais

A produción media de millo nestes dous últimos anos aproxímase aos 48.000 quilos por hectárea

► J. V.: “BOTAMOS TODOS OS ANOS UN CICLO 250-260, DE 115 DÍAS DE MADURACIÓN MÁIS OU MENOS. TRATAMOS DE RECOLLELO O ANTES POSIBLE PARA QUE NON NOS SEQUE”

remolques, un deles, de tres eixes e 49 m³, que acaba de ser lanzado ao mercado, dos primeiros vendidos no mundo.

Ademais, dispoñen de dúas cisternas para o xurro, unha de 16.000 litros e outra de 23.000, para a que teñen un aplicador de 18 metros, e de dous batedores, de 10 e 6 metros.

Para gardar a cuberto toda esta maquinaria teñen unha nave nova específica para todo, mais parte da instalación do separador de xurros.

O FUTURO, EN MANS DAS NOVAS XERACIÓNS

José ten dous fillos, José e Jhilenia, e Iago, dous máis, Yasmín e Iago. Ao falar de futuro con todos eles, os rapaces non negan ningunha posibilidade, pero os seus pais saben que

algún deles xa ten ganas de seguir co negocio.

Tanto é así que xa teñen en mente unha nova adquisición para o conxunto de máquinas: “Tan só nos falta unha picadora para o millo, pois de momento non temos man de obra suficiente. Segundo os pequenos vaian medrando, a idea é comprar unha tanto para millo como para herba”, adianta José.

Á espera de que finalmente os rapaces queden coa gandería familiar, os seus plans de futuro pasan por ir aumentando amodiño o número de cabezas ata achegarse ás 400, construír uns silos novos para as súas propias forraxes e levantar unha nave máis na que instalar as secas e as xovencas, para deixar as naves principais unicamente para a produción. ■